

השבוי עמירם גיא קופץ מרדת המטוס, רץ לעבר הקהל - להגרי סופרסטאר, הנרי הרקולס וה"יהודון" -

במדינה

(המשך מעמוד 14)

מליאה, נפוצה האגדה כאילו נוכחים ה"כ"ים בהמוניהם בישיבות הוועדות, שבהן "נעשית עיקר העבודה של הכנסת." כמו אגדות רבות, אין גם לזו אחיזה רבה במציאות.

בימים כתיקונם, חשובות רק שתיים - שלוש ועדות, ובראשן ועדת החוקה-חוק ומישפט, המכינה את רוב החוקים. לכמה מן הוועדות אין כל חשיבות. מדי פעם אוחזים היושבי ראש באמצעים מיוחדים כדי להבטיח שלפחות שניים-שלושה ח"כ רים יהיו נוכחים בישיבה שבה עומד להסיע איש חשוב מטעם הממשלה או גוף ציבורי.

כל זה עשוי להשתנות עתה, כאשר ברוב הוועדות תהיה לקואליציה החדשה רוב של חבר אחד מתוך 19, ובאחדות מתן תהיה הקואליציה במיעוט. האופר זיכיה תנסה עתה להשתמש בוועדות כדי להביך את הממשלה, וכדי להפוך את מעמדה הפרלמנטרי לבלתי אפשרי.

המסקנה הראשונה: ה"כ"ים יצטרכו להיות מוכנים להודיע בכל רגע כדי להצ

ביע בוועדות, גם אם אין להם השק להאזין לדיוניהן, ולאכול בהן כעכים וביסקוויטים.

הפסקת האש

THANK YOU, HENRY!

החיילים לא

ייהרגו - תודות לו

השבוי הראשון קפץ מן המטוס ורץ לתוך זרועותיה הפרושות של חברתו. הפצועים חזרו הביתה, ולהקלת לב רבים נסתבר, כי הטיפול הרפואי בשבי היה כראוי. המישפחות התכוננו לשובם של השבויים האחרים. איש לא שלח מיברק לקיסנינג'ר, ובו המילה האחת: "תודה!" הרגע הגדול של השגת ההסכם על הפרדת-הכוחות כימעט ונשכח בהמולה. הדבר שנדרש כבלתי-אפשרי חודש ימים לפני שהושג, ניראה כמובוט-מאליו כבר יום-לאחר-מכן.

הארם העירשני בעולם כולו, וברחבי המרחב, חזרה והידדה השאלה: איך הוא עשה זאת?

גונאר יארינג בא הולך, ולא השאיר אחריו זכר, ויליאם רוג'רס בישר את תוכניתו המפורסמת, על דעת הנשיא ניכ' סון, נאלץ ונעלם. הנרי קיסנינג'ר, הנרי סופרסטאר, הנרי

הרקולס, ה"יהודון" הפרופסור המלומד, הצליח במקום בו נכשלו כל קודמיו. מדוע?

את חלקהארי של הצלחה יש לזקוף, כמובן, על חשבון הנסיבות הבינלאומיות והלאומיות.

מילחמת יום-הכיפורים וחרם-הנפט נתנו דחיפות חדשה לחלוטין לבעיות המרחב בעיני האמריקאים. בעוד שעד אז רמזו חוגי הפנטגון, באמצעות יצחק רבין, ל"ממשלת ישראל, שלא כדאי לה לזוז מעמ"דוניה הנוקשות - נתקבלה לפתע הוראה חד-משמעית, על דעת המישל האמריקאי כולו, לתזוזה. הצורך הלאומי האמריקאי בהסדר מהיר הפך לעובדת-יסוד. נוספה אליה עובדת-יסוד שניה: ההודקות החירי נית של הנשיא ניכסון להצלחה הבינלאומית גדולה ובולטת.

התוצאה: בעוד שמאחרי יארינג לא עמד אלא א"ם החלוש וחסר-הכוח, ובעוד ש"רוג'רס זכה רק בגיבוי הפכפך מצד ניכ' סון, קיבל קיסנינג'ר את כל הגיבוי הדרוש. בידו היה מקל גדול.

לכך נוספו התזוזות במצב-הרוח ובי"עמדות של ממשלות מצריים וברית"המועצות. מצבם של כל גרמיה-השיים היה נכון.

סיוט בדיקות. אולם בכל אלה לא היה דו, לולא אישיותו המיוחדת-במינה של קיסנינג'ר עצמו.

כי באדם זה קיימת מוגנה שהיא נדירה בכל הארצות ובכל התקופות: יכולת אינטלקטואלית נדירה, כישרון פוליטי מע"שי וכשר-עמידה גופני. כל שלוש ה"תכונות הללו הועמדו במשאומתן זה במבחן קיצוני.

ייתכן שהשלישית, היא שהכריעה. כי לקראת היום ה-30 של המשאומתן היו הישראלים והסורים מותשים. בדמשק ו"בירושלים שבתו הממשלות. אי אפשר היה לספל בשום עניין אחר. השרים והקצינים נפלו, פשוט כמשמעו, מן הרגליים. רק הנרי המעופף היה טרי ורענן, כאילו היה מוכן להמשיך בליקץ. גולדה ואסד ודאי ראו בסיוט-הלילה שלהם את קיסנינג'ר ביום ה-30 של המשאומתן, כשהוא ממ"שך בסיבוב היום שלו בין דמשק וירו"שלים, כשראשי סוריה וישראל שוככים כבר בחרייה-התאוששות.

כאשר טס הביתה, רשאי היה קיסנינג'ר להיות מלא-סופוק. הוא נחל הצלחה אישית נדירה, הוא השיג את ההסכם הישראלי-הסורי הראשון מאז הסכם הפסקת-האש של 1949. יתכן שיכול היה לקנות אפילו לפרס"נובל שני לשלום.

אך מכל מקום יכול היה לומר לעצמו: אם מחר בבוקר לא ייהרגו חייל סורי ו"חייל ישראלי ברמת-הגולן - הרי זה תודות לי - ולי בילבד.

מדיניות

הזמנה לריקוד

מתי יתחיל המחור הבא של קיסנינג'ר?

"כמה זמן?" שאלו מאות אלפי ישראלים השבוע. חלק מהם התכוונו לאורך תקופת כהונתה של ממשלת יצחק רבין. האחרים התכוונו לאורך תקופת הפסקת-האש. ש

— ומחבק את חברתו — פרס'נובל שני?

נכנסה לתקופה ביום הששי האחרון - שעה קלה אחרי שנהרג הקורבן האחרון של מילחמת-ההתשה בצפון, החייל יוהר חופשי.

אולם בחוגים מצומצמים יותר שאלו את אותה השאלה לגבי נושא אחר: כמה זמן יינתן לממשלת-ישראל, לפני שמחול-השדים הבא של הנרי קיסנינג'ר יתחיל להסתובב?

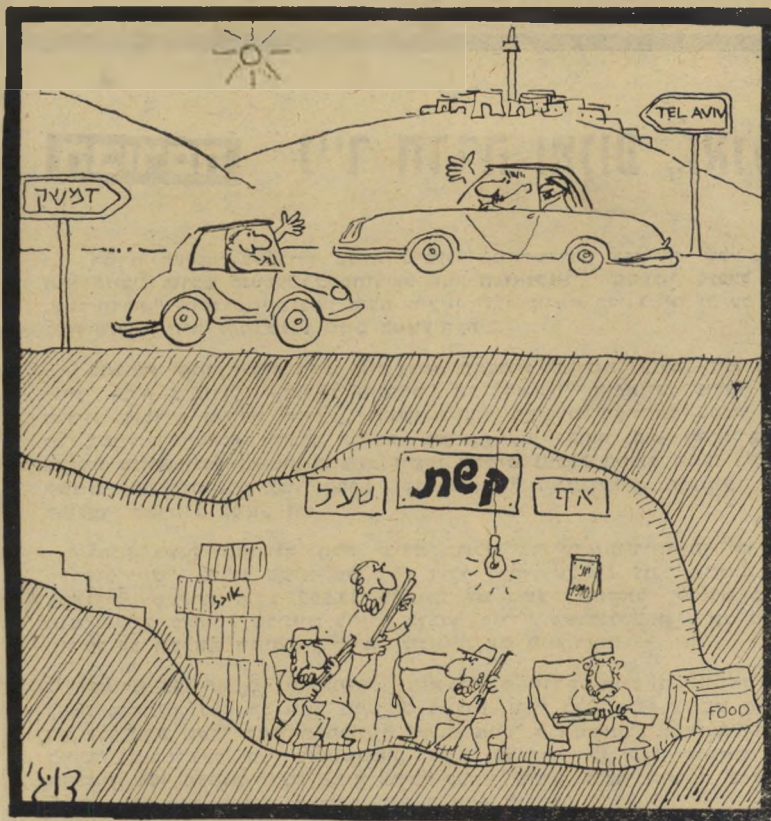
ק"מ תמורת זמן. מנהלי המשא-והמתן בירושלים הישלו את עצמם, בסתר ליבם, שעלידי הפרדת-הכוחות בצפון קנו תקופה ארוכה של קיסאון מדיני. העיסקה נראתה כמיסחר פשוט: כמה קילומטרים תמורת כמה שנים של שקט צבאי ומדיני. מאחורי הפרדה, כך קיוו, נוצר סטא"טוס-קו חדש, שיוכל להתזק מעמד זמן ממושך, מבלי שתידרש מישראל תזוזה נוספת. צה"ל יוכל להתארגן מחדש ב"שקט, המערכת הפוליטית הפנימית תוכל להיכנס לשיגרה חדשה, בינתיים ישתנו הנסיבות בעולם, וישראל תחזיק כימעט בכל השטחים שכבשה ב-1967.

אולם קרוב לוודאי שזהו אשליה גמור. רה, ניכסון וקיסנינג'ר, כמו שליטי מוס"קבה, קאהיר ודמשק, מודעים בהחלט ל"אפשרות זו, ומנוי וגמור עימם למנוע אותה.

המכבש יחזור. לדעת מיטב המוחות בירושלים, עומד הנרי קיסנינג'ר לחזור לזירה תוך תקופה קצרה ביותר, כדי לשמור על התנופה שהשיג.

לפי הערכה זו, צפויה יזומה מדינית אמריקאית חדשה כבר תוך כמה שבועות, כדי להביא לחידוש ועידת ז'נבה בהודש יולי. המכבש הקיסנינג'רי יצטרך לדרוס קודם כל את המכשול הראשון, שבו תולים ישראלים רבים את תיקונתיהם למניעת התקדמות: חעניין הפלסטיני.

לכאורה, זהו אתגר חמור ביותר. מצריים (המשך בעמוד 20)

צומת קונייטרה, 1999